

Editör: Prof. Dr. Nüket Örnek Büken

Dr. Öğr. Üyesi Önder İlgili
Dr. Öğretim Üyesi Müge Demir
Öğr. Gör. Dr. Şükrü Keleş
Ar. Gör. Çağrı Zeybek Ünsal

Contact/İletişim

Hacettepe University Faculty of Medicine
Department of Medical History and Ethics,

06100 Sıhhiye/Ankara TURKEY

Tel: +90 (312) 305 43 61
E-posta: deontoloji@hacettepe.edu.tr

URL:

Hacettepe University Faculty of Medicine
Department of Medical History and Ethics:

<http://www.deontoloji.hacettepe.edu.tr/>

Turkey Unit of UNESCO Chair in Bioethics (Haifa):

<http://www.deontoloji.hacettepe.edu.tr/unescobiyoetik/tanitim.php>

Hacettepe University Center for Bioethics:

<http://www.hubam.hacettepe.edu.tr/>

Bir gün sabaha karşı sancı ile geldi. Yanında yine çocuğu ve diğer yardımsever yakınları bulunmaktaydı. Muayenesini yaptıktan sonra sevk etmeye karar verdim. Sevk edilirken yine çocuğunun yanında olmasını istedi. Bu sefer yakınları daha baskın bir şekilde davranarak çocuğunu merak etmemesini söylediler ve bir refakatçi ile doğuma gitmeye ikna ettiler. Neyse ki doğum eyleminin henüz başında kadın gelmişti ve güvenli bir şekilde doğum yapacağı merkeze yetiştirecektik. Neticede öyle de oldu ve miadında doğumunun hem anne hem de bebek açısından sağlıklı bir şekilde gerçekleştiğini öğrendik. İçimiz rahatlamıştı.

Doğumundan yaklaşık bir hafta sonra kucağında yeni bebeğini kontrole getirmişti. Bebeği muayene etmek için sadece annesiyle birlikte odaya aldım. Kadın da çok mutluydu. Bebeği önce severek muayene etmeye başlamak istedim. Çok sağlıklı görünüyordu ve ismini sordum. Kadın düşündü önce, bir hafta önce doğmuş bebeğinin ismini hatırlayamadı. Çok şaşırılmışım. Nüfus cüzdanının çıkarılıp çıkarılmadığını sorduğumda bilmediğini söyledi. Bebeği takip listesine kaydetmem için kimlik bilgileri gerekiyordu. Dışarıda babasını çağırdım ve kimliğini sorduğumda hemen çıkardı verdi. Bebeği muayene ederken aynı zamanda bir taraftan kadının davranışlarını da gözlemliyordum. Gebelik takibine geldiği günlerden farklı değildi. Sevgi ile bebeğine bakıyor sorularına her zamanki gibi cevap veriyordu. Doğum sonrası ruhsal patoloji belirtisi de görünmüyordu kadında.

Peki, nasıl oluyor da bir hafta önce doğan bebeğinin ismini hatırlamıyordu? Bunun üzerine kadının kocası ve kontrole birlikte gelen diğer kadın akrabası ile konuştum ve anlamaya çalıştım. Aldığım cevap daha da kaygılandırdı beni, "Biraz saf biri ama sevgi dolu birisi" dediler. Şüphelendiğim zekâ geriliğini sanki aile bireyleri doğruluyor gibiydi. Doğum yaptığımı öğrendiğim gün içim rahatlamıştı, ancak ailenin verdiği cevaptan sonra ise bu rahatlık kalmamıştı artık içimde.

Sonuç olarak aile yakınlarının desteği ile çocuk büyütme çalışan bir kadın olduğu fikri daha da ağır bastı artık. İçimde bu sefer de kaygılar başlamıştı kadın ve çocuklar ile ilgili olarak. Annelik sorumluluğuna destek olan şimdilik yakınları vardı bu kadının. Ya desteği çekerlerse ya da bir şekilde destek alma imkânı ortadan kalksa ne olacaktı? Çok düşündürmeye başladı bu sorular gerçekten.

Kaygılarım artık sadece bu kadınla ilgili kalmadı. Acaba bölgede, bu şekilde olan başka kadınlar var mıydı? Her gelen kadına bu gözle bakmadan edemiyordum. Çocuklu ya da çocuksuz her kadın hastam geldiğinde "kadına dair ne yapılacaksa yapalım" düşüncesiyle hareket etmeye başlamıştım. Meslek ahlakımız da zaten kadını görmemiz gerektiğini söylemiyor mu?